

ἀνεπεφύλακτο προσηγορία, ὥστε περιπίπτει εἰς φοβερόν λάθος, ὅπερ κατέστητε φοβερώτερον ἢ προφορικῇ ἐπειτα δικαιολογία του πρὸς τὸν Κύπριον λαόν.... "Διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἴσως νοεῖ ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης (ἀπαντᾷ τῇ 5 Ὀκτωβρ. 1880) τοὺς Ὀρθόδοξους Κυπρίους· ἀλλ' οὕτω θὰ ἐξηρῶντο οἱ Ἀρμένιοι (Κύπριοι, ἐννοεῖται), οἵτινες εἰσὶν οἱ νομιμονέστατοι καὶ ἰκανώτατοι τῶν ὑπάρχων τῆς Πύλης"! Διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς νήσου ἀναγνώστας ἡμῶν προσηγορεύεται, ὅτι, ἡ Α. Ἐξοχ. ἐστὶ καὶ ταύτην τὴν τολμήν, νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι ἐννοεῖ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμένιους (III), ἐνῶ ὁ Λόγος Κυβερλεύ τῷ ἐγγραφῇ νὰ διορίσῃ εἰς τὸ νομοθετικὸν του συμβούλιον καὶ Ἑλληνας Κυπρίους, ἄρα καὶ περὶ Κυπρίων Ἀρμενίων εἶναι λογικὸν νὰ προῦκειτο, διότι διὰ τοῦ διορισμοῦ Ἑλλήνων εἰς τὸ νομοθετικὸν γῆς Κύπρου, ἡ μάλλον τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου συμβούλιον, δὲν ἡδικῶντο οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμένιοι ὥστε νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ ὁ Μ. τῆς Κύπρου Ἀρμοστής! Γινώσκεις δὲ, ξένη ἀναγνώστα, πόσος πληθυσμὸς Ἀρμενίων ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ; εἴκοσι πτωχαὶ, πτωχότεραι ἡμῶν, οἰκογένειαι, ἀριθμοῦσαι ἐξήκοντα περίπου ψυχὰς, τουρκοφώνους τὸ πλεῖστον κατὰ δυστυχίαν αὐτῶν, αἵτινες τόσον εἰρηνικῶς πάντοτε ἐζησαν μεθ' ἡμῶν, ὥστε οὐδεὶς Ἑλλήν Κυπρίος ἐφαντάσθη νὰ τὰς ἀδικήσῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν ἀναλογούντων αὐτὰς πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ὁταν δὲ εἰς τὴν παράδοξον ταύτην κρίσιν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ μεταξὺ ἡμῶν τῶν 145,000 καὶ τῶν 60 Κυπρίων Ἀρμενίων προσέσωμεν καὶ τὴν στρογγύλῳ τῷ τόματι ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Πόβιλ πρὸς τοὺς εἰς Λευκωσίαν συνελθόντας ἀντιπροσώπους τῆς νήσου καὶ ἐνώπιον τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, μὴ παρὰ κωλύσαντος τῆς μεταφράσιν αὐτῆς, ὅτι "οὐδεὶς Κύπριος χριστιανὸς εἶναι ἰκανὸς διὰ νὰ παρακαθίσῃ ἐν τῷ Ἐξετεῖῳ Λευκωσίας ὡς μέλος," πιστεύομεν ὅτι, καὶ ἐὰν πράγματι δὲν ὑπάρχῃ λέξις ἐν τῷ Ἀγγλικῷ λεξικῷ ἐκφράζουσα τὴν ἐννοίαν τῆς λέξεως "μισελληνισμός", ὡς δυσχρίστη ὁ Μ. Ἀρμοστής, ἡ Α. Ἐξοχ. καὶ ἡ ὑπαλληλία αὐτῆς κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πλασθῇ τὸ ὄνομα ἀποῦ ἔδωκαν ὑπαρξὴν εἰς τὸ πρᾶγμα. Καὶ τίς ὁ ἀπορριπτόμενος οὕτω περὶ τῶν πτυχιούχων Κυπρίων νομικῶν; Ὁ κ. Πόβιλ, ὅστις εὐρὴν οὐχὶ ἀπαξ ἐν τῇ ταπεινωτικῇ ἀνάγκῃ νὰ ζητήσῃ νομικὴ γνώμας ἐπὶ τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας παρὰ Κυπρίων. Τοῦρκων καὶ Χριστιανῶν μόλις δυνάμενοι νὰ ὀνομασθῶσιν ἐμπειρικοί. Διὰ νὰ περιπλέξῃ δὲ τὸν μετ' αὐτοῦ συζη-

τοῦντα κατὰ τὴν συνέντευξιν μὴ νομικὸν ἐξ ἐπαγγέλματος Μητροπολίτην Κιτίου, ἀπεφάνετο τολμηρότατα, ὡς ἐμάθομεν, ὅτι, "εἶναι δυνατὸν νὰ ἴναι τις Ἑλλήν πτυχιούχος νομικὸς καὶ ν' ἀγνοῇ les principes legaux. Δύναται τις λοιπὸν νὰ ἐξηγήσῃ λογικῶς τὰ γεγονότα ταῦτα χωρὶς νὰ παραδεχθῇ πρότερον ὅτι, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐκυριεύθησαν ἀμετακλήτως ὑπ' ἀντιπαθείας ἀπατανακλήτου πρὸς τοὺς Ἑλληνας Κυπρίους;

(ἐπεταί τὸ τέλος.)

Πρὸς τὴν Σύσταξιν τῆς "Ἀληθείας"

Εὐαρεσθήτε, παρακαλοῦμεν, νὰ δημοσιεύσῃτε ὑπ' εὐθύνην ἡμῶν τὰ ἐπόμενα.

Ἡ ἐπισήμη ἐστὶν ἀληθὴς βασιλὶς ὑψοῦ, λίαν ὑψοῦ καθήμενη, ἀνίερος δὲ ἐν γάμοισιν πράττων ἐξελέγχεται ἐκεῖνος, ὅστις πρὸς κορεσμόν ἰδίων παθῶν ἢ ἀγυρτείας χάριν παρὰ τοῖς ἀπλοϊκωτέροις τῶν ἐνθρώπων ἀποπειράται νὰ καταβιάσῃ αὐτὴν εἰς τὰ ἐρώματα τῆς κοινῆς ἐφημεριδογραφίας διαπομπεύων αὐτήν. Ὁ ἀληθὴς ἐπισήμων, ὁ σέβων ἑαυτὸν ἐν τὴν γαλον χήσασαν αὐτὸν ἐπισήμην, οὐχὶ ὁ ἡμιμαθὴς [διότι ἡ ἡμιμάθεια χείρων ἐστὶ τῆς ἀμαθείας], ὁ ἀληθὴς ἐπισήμων φιλεῖ πραγματεῦσθαι ἐπιστημονικὰ ἢ οὐχὶ προσωπικὰ ζητήματα ὑπὲρ τὸ προσωπεῖον ὀφθεν τῆς ἐπισήμης ἢ ἐν ἰδίαις συγγραφαῖς ἢ ἐν περιοδικαῖς συγγραμμάσι.

Μάτην οὖν ἤλπισεν, ἐὰν ἤλπισεν, ὁ ἐκ Κάσου σοφὸς, ὁ ἄρρητ' ἀξέμετα ρυπαρογραφὴς ἀρτίως ἐν ταῖς σήλαις τοῦ "Νέου Κιτίου" ὅτι ἐπιλαθόμενοι τῶν ἰδίων ἀρχῶν ἢ τῆς ἐμπρεπούσης παντὲς ἐπισήμονι ἀξιοπρεπείας ἠθέλομεν ταπεινωθῇ οὕτως ὥστε νὰ κυλισθῶμεν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βορβόρῳ τῶν παθῶν. Μετὰ βδελυγμῆς ἀποστέφωμεν τὸ πρόσωπον ἢ μῖνον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν ἢ ἵνα πατάξωμεν κατὰ κόρης τὴν ἀγυρτεῖαν σοβοῦσαν ἀνέστην ἐν ταῖς ἀγυρταῖς ἢ ταῖς ρύμαις πρῶτον τὴν ἢ ὑστατον χαράσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Τί δέ; τί πρῶτον, τί δ' ὑστατον ἀποθανυμάσωμεν ἐν τῇ προκειμένῃ διατριβῇ; τὸ ἐπὶ χαρὶ τοῦ ὄφους, τὸ καλλιπὲς ἢ συνεσφιγμένον τῶν ἐννοιῶν τὸ ἐπὶ χαρίτως ἐπανθῶν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς ἢ τὸν ἐλβοντα γλῶσσικὸς μαργαρίτας ἢ τὴν ἐπιστημονικὴν δεινότητα ἢ ἐμβρίθειαν ἢ ἐὰν τὴν δικαιοσύνην, ὅφ' ἴς ἐμφορεῖται ὁ ἀπαράμειλλος

οὗτος φιλοτέχνης ἐπιστημονικῶν διατριβῶν;

Τὸ μέγα τοῦ Νοσοκομείου οὐ βιβλίον, ὡς ἐνασμενίζει ἀποκαλῶν αὐτὸ ὁ μέγας οὗτος πρᾶκτηρ· κεῖται ἀναπεπταμένον ἢ προσιὸν παντὶ ἀληθεῖ ἐπιστήμονι. Ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ἐκφαίνεται πάντα τὰ περὶ τυφοειδῶν, συνεχῶν πυρετῶν κτλ. ἢ δὴ ἐν ἐποχῇ πρὶν ἐπὶ ὁ ἄβροδς ποῦς τοῦ σοφοῦ γόνου τῆς Κάσου πατήσῃ τὸ Κύπριον ἔδαφος. Τὰς περὶ τυφοειδῶν πυρετῶν ἡμετέρας θεωρίας κάλλιστα γινώσκουσιν πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Κύπρῳ Ἕλληνες ἢ Ἀγγλοὶ Ἱατροὶ· ψευδὴς ἐστὶν ὁ διῶχυρισμὸς ὅτι ἐν Κύπρῳ ἡμεῖς ἀποκροτομεν τὴν θπάρξιν τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἀλλ' ὅτι φρονούμεν ἐστὶν ὅτι καὶ τις ἰδία τάξις νόσων πυρετικῶν λίαν συνήθως ἀπαντωσῶν ἐν ὧρᾳ μάλιστα θέρους ἢ παρ' ἡμῖν, τῶν οὕτω δὴ καλουμένων συνεχῶν πυρετῶν μετὰ γαστροεντερικῶν συμπτωμάτων ἢ μετὰ πολυπληθῶν συμφορήσεων συνοδευομένων, ὑφίσταται ἀνεξαρτήτως μέχρις οὗ τὰν ἀπαλιν ἀποδειχθῇ διὰ τῆς νεκροψίας.

Εὐτυχεῖς θεωροῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ πρακτικῇ διακρίσει τοῦ κοιλιακοῦ τύφου ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ συνεχῶν πυρετῶν συναρῶν ἢ ἐπὶ κούρον ἔχομεν τὸν σοφὸν ἢ πεπειραμένον πρακτῆρα ἢ καθηγητὴν σεβαστὸν, τὸν κ. Χ. Προεπντέρη Τυλλάδου, ὁ σὺς πραγματευσάμενος (ὅσα ἐν τῇ σι κλινικοῖς μαθήμασιν ἐξέθηκεν) ἐν τῷ ἀρίστῳ περιοδικῷ ἱατρικῷ συγγραμμάτι "Γαληνῷ" τὰ περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ κοιλιακοῦ τύφου [τυφοειδοῦς πυρετοῦ] ἐν Ἀθήναις, εἴτα ἐξέθηκεν ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ τὰ περὶ τῶν συνεχῶν πυρετῶν (ἴδε "Γαληνοῦ" ἀριθ. 51 ἔτος Γ').

Ἐν συντόμῳ δὲ ἰδοὺ τί εἶπε μόλις πρὸ μηνὸς ὁ ἀληθὴς οὗτος τῆς ἐπιστήμης ἱεροφάντης.

Διακρίσει τῆς τῆς κοιλιακοῦ τύφου ἐπιδημίας, ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ ἄρρωστοι, προσβεβλημένοι ἐκ τῶν συνήθως κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἔτους ἐπισκηνάζοντες παρ' ἡμῖν νοσημάτων τῶν συνεχῶν δηλ. πυρετῶν μετὰ κατάρροϊκῶν διαταραχῶν τοῦ γαστροεντερικοῦ συστήματος ἢ τοῦ ὅπαιτου συστήματος.....

Τῶν δὲ παρελθόντων Ἀθηνῶν, ἀκμαζούσης τῆς ἐπιδημίας, ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ δέκα ἄρρωστοι [ἴδε παρατηρ. 1—10 σελ. 337 ἢ ἔξως] συνεχῶς πυρετῶν μετὰ γαστρικῶν ἢ χολαγγει-

φαινομένων, ἢ ὡς ἡδυνάμεθα ἴσως νὰ εἰπώμεν κατὰ τοὺς ἄρ. λίους, συνεχῇ πυρετῶν μὴ ἐπὶ σήψει.....

Ἀλλ' ἐν ὧρᾳ ἐπιδημίας τυφοειδοῦς πυρετοῦ, δὲν ἡδύναντο τις νὰ ὀνομάσῃ τοὺς μνημονεύοντας συνεχεῖς πυρετοὺς ἐκκοπτικὸς τύφους [Typhoides];

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ γνῶμη διασημῶν τῶν συγγραφέων παρατηρησάντων τὴν νόσον αὐτῇ κλίματι εἶδα οἱ ὁμοῖοι γαστροεντερικοὶ κατάρροι σπανιώτατα συνοδεύονται ὑπὸ γενικῶν φαινομένων, αὐτὰ εἶναι ὁ ἀχώριστος σχεδὸν τῆς τελευταίας ταύτης νόσου σύμτροφος ἐν τοῖς θερμοῖς κλίμασι.

Καὶ ἐφεξῆς:

"Ἀρρῶν ἂν οἱ παθολόγοι ἡδυνήθησαν ἐν τυχαίῳ περιτάσει νὰ ἐξετάσωσι νεκροσκοπικῶς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένους ἐκκοπτικὸς τύφους (f. typhoides abortives). Ἡμεῖς μέχρι σήμερον οὐδεμίαν ἐτύχε νὰ κάωμεν νεκροψίαν τῶν ἀπλῶν συνεχῶν πυρετῶν, οὐδὲ τῶν μετὰ ὁξείων κατάρρων τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος οὐδὲ τῶν συνεχῶν πυρετῶν τῶν μετὰ γαστρικῶν, ἢ ἡπατικῶν φαινομένων, ἢ, ἢ μετὰ πολυπληθῶν συμφορήσεων συνοδευομένων. Οἰκοθὴν νοεῖται ὅτι ἐν ταῦτα ὁμιλοῦμεν περὶ πυρετῶν μὴ ἐξαφνωμένων ἐκ τῆς ἐλῶδους μιάσεως. Μέχρις οὗ δὲ τυχαῖαι περιτάσεις μοι παράσχωσι τὴν εὐκαιρίαν τῆς νεκροψίας, θέλω θεωρεῖ τὴν ὁμάδα ταύτην τῶν νοσημάτων οὐχὶ τυφοειδί; πυρετοῦ. Διὰ τὸν λόγον δὲ τούτον ἢ ἐπὶ τῶν δέκα προμνημονευθέντων ἄρρῶτων δὲν διέγνωσα τυφοειδῆ πυρετόν."

Καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλ' ὁ καθηγητὴς προβαίνει ἢ τούτου πέρι ἀποδέχεται ἢ συνεχῇ πυρετῶν τὸν χολώδη, οὐχὶ τυφοειδῆ, ἐφ' ἑτέρων δύο ἀσθενῶν ὑπ' αὐτοῦ παρατηρηθέντα. Ἴδου τί ἢ περὶ τοῦ του λέγει:

"Πλὴν δὲ τῶν μνημονευθέντων δέκα ἄρρῶτων, ἐνοσηλεύθησαν συγχρόνως ἐν τῇ κλινικῇ ταύτῃ δύο ἑτέροι ἀσθενεῖς, ὡς εἰς ἀντὶ ἢ μία γυνὴ, οὗς νομίζω ἀξίους ἰδιαίτερας σπουδῆς ἢ δι' ὅτι ἐπὶ τούτων τῶν δυῶν ἐπὶ τῶν προσώπων Ἀμφότεροι οἱ ἄρρωστοι εὐτοὶ (ἴδε παρατηρ. α'. β'. σελ. 402—3) ἐπασχον, κατ' ἰμὴ κριτὴν, οὐχὶ τυφοειδῆ, ἀλλὰ συνεχῇ χολώδῃ πυρετόν. Ἐὰν ἡ ὀνομασία αὕτη εἶναι κατάλληλος ἢ μὴ, ἀδιάφορον. Τὴν γὰρ εἶναι, ὅτι ἐκ τῶν δυῶν ἄρρῶτων ἡ γυνὴ ἐπελευσάμενη τὸν δυσανταρξιοῦς κατάρρου, προσβεβληθεὶς ἐκ χολώδους πυρετοῦ ἢ ἐκ χολαγγειτικῆς ἐξαιρέσεως τοῦ γ. Η δὲ νεκροψία αὐτῆς οὐδεμίαν ἐδείξε παθολογικὴν τοῦ κοιλιακοῦ τυφου ἀλλοίωσιν. Διὰ τὰς τῶν Peyer ἢ Brunner ἡμῶν φυσιολογικαί.....

Πᾶσι τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ ἡμετέρου καθηγητοῦ συναρμολογούμεθα ἀκριβῶς ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο οὐδὲν ἑλαττὸν ἐφαρμόσαμεν ἢ φρονούμεν.

Καὶ περὶ τούτου μὴ ἄλλος δεῖ

ρο δὲ νῦν κακεῖνο ἐπισκοπήσωμεν, ὅπερ ἀριδὴλως μᾶλλον πάντων τῶν ἄλλων συνετάραξε τὴν χολὴν ἢ εἰς κότον ἀχλύεντα ἐνέβαλε τὸν ἀβρόφρονα διατριβογράφον. Νοσοῦμεν δὲ τὴν νομφήν, ἣν καθ' ἡμῶν ἐξεσφενδόνισε κεραυνοῦ δίκην, ὃ τι φιλοῦμεν μᾶλλον τὰ μετὰ τῶν Ἀγγλῶν τυναδελφῶν ἱατροσυμβούλια (nota bene). Ἀληθές. τί δέ; ἔστιν ἔγκλημα τοῦτο; οἱ Ἀγγλοισὺν ἀδελφοί, οἷς εὐγνωμόνως ἔχομεν ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ αὐτῶν πρὸς ἐπισημονικὴν σύμπραξιν προθυμίαν, ἢ εὐσυνείδητοί εἰσι ἢ ἐπισήμονες ἀληθεῖς. Οὐχὶ βεβαίως ἀριστοκρατίας χάριν, ὡς φαίνεται ἀπλοϊκῶς φρονῶν ὁ ἀπλοϊκὸς οὗτος Ζωῖλος, φιλοῦμεν τὰ μετὰ τῶν Ἀγγλῶν ἱατρῶν ἱατροσυμβούλια, διότι προθύμως πάντοτε μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Κύπρῳ ἐπιστημόνων πολλάκις συνειργάσθημεν παρὰ τῇ κλίνῃ τῶν καμνόντων. ἢ νῦν δὲ ἢ ρεῖ πρόθυμοι ἐσμεν συμπράξαι μετὰ πάντων πάσης ἐθνικότητος ἱατρῶν, ἀλλ' ἱατρῶν τιμίων, εὐσυνειδήτων ἢ οὐχὶ μετὰ τῶν τοῦ φαρμάκου ἐκείνου τῶν καπηλευμένων τὴν ἐπιστήμην.

Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ χαριτολογίων, τῶν πεπονηρεμένων ἐξεσφενδισῶν, σὺφρονεῖς ἡμῖν πολῦτιμος ὁ χρόνος ἡμῶν ἢ οὐ πρὸς διασπάθισιν εἰς προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις ἢ περφιλαβήτους ἢ ἀνουςίους ἐπιδείξεις. Πόρρω ἡμῶν ἐστὶ πᾶσα ἐγωΐσμου τερθρεία οὐδ' ὀπωστιοῦν ἀξιούντων τὰς ἐπισημονικὰς θεωρίας ἐτέρων συναδελφῶν ἐπικρίναι.

Ι. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.
Ἐν Λεμεσῷ 13)25 Ἰανουαρίου 1882

Εἰδοποιήσεις.

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἢ Ἀγ. Πατρικίου, ὑπὸ τὴν ἱερίαν Καν. Δ. Χ. Πάβλον.

Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἰσχυρῶς, διὰ διαφόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης, πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς εἰς τιμὰς Ἰαν. συγκαταβατικὰς, ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνηθῶν πραγματειῶν, ἢ αἱ ἐξῆς.

Κασσιήρια μοῦρα ἢ τσόχαι Γαλλικαί, κασιήρια χρωματιστά Ἀγγλικά ἢ Γαλλικά, διάφορα ὑφάσματα μετὰξιν, πουπλῖνα, μαλλὰ μετὰξιν, πουπλῖνα κλαστικά ἢ ἀπακάδες διαφόρων εἰδῶν, βε

λοῦδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κορδέλλαι μετὰξιν, ἀλεξιβροχα [ὀμβρέλλαι] διὰ γυναικας ἢ ἀνδρας, πῆλοι μῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν, φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταί, κοσμήματα διάφορα χρυσᾷ Γαλλικά, κλῖναι σιδηραὶ ἢ διάφορα εἴδη συρμού.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μὲν καταπάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμεσῷ 15)27 Ἰανουαρίου 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχείου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 87 μαγαζεῖν διαφόρους πραγματείας, ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ

δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Andrew Street.

For further particulars apply to the undersigned.

PACIPHICO ELIA

auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἐμπειρὸς κλειδοκυμβαλῆς Κύριος Εδουάρδος Ἀραβιὰν θέλει πλαινίζει ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῇ Καφενείῳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 15)27 Ἰανουαρίου 82.

Ὁ δρεθυνητής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ.

Χρὶς πλήρης ἡμερῶν ἐπληροῦσι τὸ ζῆν ἐν μέσῳ τῶν φιλάτων τίκτων του ὁ χρηστὸς ἢ ἐνέριτος σερτυλίτης ἡμῶν ΛΟΙΖΟΣ Χ. ΣΟΛΟΜΟΥ πατὴρ τοῦ δημοφιλοῦς ἡμῶν Δημάρχου.

Ὁ μακαρίτης ὑπῆρξε πάντοτε πρόθυμος φιλοστόργου πατρός, ἡρώδης δὲ τὸν ὁρῶν τὸ αὐτοῦ τέκνον ὡς ἐνέθρημ. Τὸ μακαρίτης ἐπιφωνοῦν τὸ Γαλανὸν ἔχουσιν ἡμεῖς.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 15)27 Ἰανουαρίου 1882

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τῆς ὑπὸ ἀρ. 79 ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ, ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΔΙΑΤΑΞΟΝ ΚΑΛΛΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΣΜΩΝ.

Ἐπειδὴ δεόν, νὰ διαταχθῶσι κάλλιον, τὰ περὶ ἐκλογῆς Δημοτικῶν Συμβουλίων, τὰ πρὸς βεβαίωσιν ἢ εἰσπράξιν τῶν φόρων, διὰ τὰς δαπάνας τῶν Συμβουλίων τούτων, ὡς ἐπίσης ἢ περὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν Λογαριασμῶν αὐτῶν, —

Ἡ Αὐτοῦ Ἐκστὸς Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ, ἢ Ἀνώτερος Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Κύπρῳ Στρατοῦ, τῇ γνώμῃ ἢ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, θεσπίζει τὰ ἐπόμενα, —

1. Τὸ Θεσπισμα τοῦτο θέλει μνημονεύεσθαι, ὡς ἐφεξῆς.

“Τὸ περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων Θεσπισμα τοῦ ἐτους 1881.”

2. Πᾶσα πόλις ἔχουσα Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἐσχέτου τοῦ Θεσπισματος τούτου, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τοιοῦτον Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐκτὸς ἂν ἄλλως παρακατὼν διαταχθῇ.

3. Ἐὰν δὲ ἀναφῶν, πρὸς τὸν ΜΕΓΑΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ οἱς δεσπόται, κάτοικοι πόλεως τινος, ἢ χωρίου, ἢ πόλεως ἢ χωρίου συλλήβδην, ζητήσωσι τὴν σύστασιν Δημαρχείου, Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἐν Συμβουλίῳ, ἂν ἐγκρίνῃ, θέλει ἐπιτρέπει, τὴν ἐγκατάστασιν Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν οἰσδήποτε τοιαύτῃ πόλει, ἢ χωρίῳ, κειμένῳ, ἢ ὅμῳ, καθὰ ὅροις θῆται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ. — Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἐπίσης δύναται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ νὰ χορηγῇ Νόμιμον Δικαίωμα εἰς οὐ πόλιν, ἢ χωρίον ἢ Πόλιν, ἢ χωρίον ἀπὸ κοινοῦ, νὰ ἔχουσι, Δημοτικὸν Συμβούλιον μετὰ τὰς ἐξουσίας, δικαίωματα, ἢ καθήκοντα ἐν Νόμῳ κεκτημένα ὡς ἢ πᾶσαν ὑποχρέωσιν διὰ Νόμου ἐπιβαλλομένην ἢ διαμείναν τὰ Δημοτικά Συμβούλια, Καθεστὼν τὰ ὅρια, ἐνὸς τῶν ὁποίων τὸ ἀνωθὲν Συμβούλιον θέλει ἱσακτεῖ τοιαύτας ἐξουσίας, δικαίωματα, ἢ καθήκοντα ὡς ἀνωτέρω, ἢ Διατάξιν οἰσδήποτε πρόσκαι, μεταβολὴν νομίζει ἀναγκαίαν τῶν Νόμων περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων. Καὶ ὅριζον τὸν ἀριθμὸν τῶν Συμβούλων, πρὸς ἑφαρμογὴν τῶν Νόμων κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰς Διατάξεις τοῦ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ, ἰσχύοντος δυνάμει τῆς παρὰ τὸν τῆς, πᾶς Νόμος ἀφορῶν εἰς τὴν διαχείρισιν ἢ Διοίκησιν τοῦ τινος ἐκτὸς Δημοτικῶν Συμβουλίων, ἅμα τε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω Διατάγματος, ὅς ἢ ἰσχύει, ἀπορρίπτει ἐκτελεῖται τὸ δικαίωμα αὐτάς, Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

4. Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ δύναται διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ ἔννομα, νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως, ἢ χωρίου, πρὸς ἐξασκῆσιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἀπὸ κοινοῦ, ἢ κατὰ μὲταβλήσει, ἐκτελεῖται ἢ ἀπορρίπτει τὰ ὅρια ταῦτα, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης Διατάγματος, ἢ μέχρις οὗ ἐκδοθῇ τῆς Διατάγματος, ἢ ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ἐνάρξιν τοῦ παρὰ τὸς Θεσπισματος θέλει ἐξακολουθεῖ ἔχει τὰ τῆς Ἀρχῆς τοῦ ἐνὸς τῶν αὐτῶν ὡς ἢ ἀνωτέρω, ὅροι.

Ἡ παρὰ τὸς ὅρους τῆς ὁποῦς τὰς Δημοτικῶν Συμβουλίων παρὰ, ἄρχον, κληρονομία.

“ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΟΡΙΑ”

5. Ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ δύναται νομίμως, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ πλείστον τῶν κατὰ τὸν οἰκοδομιστικὸν Πόλιν, ἢ χωρίον, ἢ πολλῶν συλλήβδην Πόλεων, ἢ χωρίων, ἐχόντων Δημοτικὸν Συμβούλιον, νὰ διατάξῃ διὰ Διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ, τὴν κτελεῖται ἢ παύσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Συμβουλίου. ὅτι, τὰ τῆς Πόλεως, ἢ χωρίου, ἢ συλλήβδην Πόλεως ἢ χωρίου, ἀφορῶντα, κοινῇ θέλουσι διαχειρίζεσθαι ὡς ἂν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐκείσε Δημοτικὸν Συμβούλιον.

[ἔπεται συνέχεια]

—ο—

Ἐκ Πετρίλλας τῇ 7 Ἰανουαρίου 1881.

Κύριε Συντάκτα τῆς “Ἀληθείας.” Ἐν Πετρίλλᾳ εὐρισκόμενος, εἶδον ζαπτιὸν κρατοῦντα δέσμην, διαταγῶν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἢ διατάγματα αὐτὰς ἐν τοῖς χωρίοις διὰ τῶν διατάγμων τοῦ τῶν, [ἡγήχησα ν’ ἀναγνώσω μίαν] ἐν τῷ ἰσχυρῶς διατάσσοντα αἱ τῶν χωρίων δημογεροντίαι, ἐν ἀμέσῳ ἀποστέλλουσι καταλόγους τῶν ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ ὑπαρχόντων λεβήτων [καζανίων]. Ἐκ τῶν ρηθεισῶν δὲ διατάγμων ἐξάγεται ὅτι ἢ ἄλλοτε ἐστάλησαν τοιαῦτα, διότι προοιμιάζοντο διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων. “Σὰς ἐστέλλομεν προηγουμένως διατάγμην νὰ φέρητε” κ. τ. λ.

Δὲν δύνασθε, Κύριε Συντάκτα, νὰ μοὶ ἐξηγήσητε τί ἐν τῇ φιλοδοκίᾳ λεβητιτικῆς πατριῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως μαγειρεύεται ἢ πάλιν τοῖς δυσχεραίναντες λειτουργοῖς; ἄρα γε εἶναι ἀπλή ἐπιτήρεια, ἢ ὑποκρύπτεται καταχθονίον τι σκευωρῆμα, διὰ προσθήκην νέου ἐνὸς π. χ. φόρου; ἂν τὸ πρῶτον, ὅπερ ἢ παραδέχομαι, εὐδαίε φθόνος, οὐδέμια ἐκπληξίς, οὐδέμια ταραχὴ ἂν ἐξ τὸ δεύτερον, ὅπερ δὲν παραδέχομαι. ἂν, τότε οὐδέμια ἀμφισβολία πλέον, ὅτι ἢ οἱ τοῦ Εὐαγγελίου ὁπαδοί, οἱ ἡμεῖς ἡμῶν Κυβερνήται, κατὰ μέτρον λόγον τῶν τοῦ Κορανίου ὁπαδῶν, τὴν ἀμπελον μυστατόμην, ἀπεφάσισαν μὲν ἵνα ἐξαλείψωσι ταύτην ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώων, ἀσχημῶς ὡς ἢ δι’ ἐνόμων μέσων.

Ἐγὼ παραδέχομαι, ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὸ πρῶτον, ὅτι δηλονότι ἀπλή ἱκανοποίησις ἐνεργεῖται διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐπιδίδωκεται ἢ οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἐλάσσει, ἄλλως τε θὰ ἐπρότεινον καὶ γὰρ μέγα τινὰ συνεπλοῦντα πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε ταχυτέραν καταστροφὴν τοῦ ἀποτροπαίου τούτου σκόλοπος [τῆς ἡμέρας] τοῦ παρενοχλοῦντος τοὺς καλοὺς καγαθὺς κυρίους μου ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν ὡς βεβαιώσω ὅτι τεκταινέται τὸ δεύτερον. [1] ὁ τῆς “Ἀληθείας” φίλος Χ. Ω.

Κερίνεια 9 Ἰανουαρίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς “Ἀληθείας.” Μ’ ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν ἐνδεδιφερομένων, ὁ Τελὸς ἡμῶν ἀκολουθεῖται ἰδίᾳ τὸν τρόπον ὡς ἀρτεῖται ἐκ τῶν τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τοὺς ἐμπόρους νὰ πληρώσῃ 15—20 ὁ ἀπὸ τοῦ νομίμου δασμοῦ (τὸ 1)5 ο).

Τῇ 2 Ἰανουαρίου ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἐμπόρων ἔδωκαν ἀναφοράν πρὸς τὸν Διοικητὴν κ. Σεβαστὸν ἢ τὸν παρακάλουν ὅπως διστάζοντες εἰς τὰς φανεράς ἀδικίας τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἀλλ’ οὐδέμια ἀπάντησις ἐδόθη φαίνεται ὅτι ἢ ἡ Καδὲρ

[1] Σ. Σ. Τὸ ἐπιτέλλοντι φίλῳ ἡμῶν ἢ παντῶντες, λέγουσιν ὅτι τεθήσεται δαῖμας ἐπὶ τῶν λεβήτων, διότι ἢ πατριῆς [ἢ] ἢ μὴν Κυβερνήταις, οὐδὲν ποιεῖ ἐξ ἀπλῆς περιτηρίας δὲν ἐνόησαν τίποτε ταῦτα μετὰ παρίεναι τούτου χάριν ἀπὸ τῆς κατοχῆς ὁ φίλος ἡμῶν ἀποκριτής;

